

בְּאַרְץ. מֵה שְׁמוֹ אֶחָד וְנִפְרָד
בְּשַׁבְעִים - אֶף יִשְׂרָאֵל אֶחָד
וְנִפְרָד בְּשַׁבְעִים.

רבי יהודה פתח, (משלי ל) פתחת
שלוש רגזי ארץ וגו', פתחת
עבד פי ימלוך. ששנינו, אין לך
אמה שפלה ונקלית ובזויה לפני
הקדוש ברוך הוא כמו המצרים,
ונתן להם הקדוש ברוך הוא
שליטה משום ישראל. ושפחה
פי תירש גברתה - זו הגר
שהולידה את ישמעאל, שעשה
כמה רעות לישראל, ושלט
בהם, וענה אותם בכל מיני
ענויים, וגזר עליהם כמה
שמדות, ועד היום הם שולטים
עליהם, ואינם מניחים להם
לעמד בדתם. ואין לך גלות
קשה לישראל כמו גלות
ישמעאל.

רבי יהושע היה עולה
לירושלים, והיה הולך בדרך.
ראה ערבי אחד שהיה הולך
בדרך ובנו עמו. פגשו ביהודי
אחד, אמר לבנו, היהודי הזה
גצל, שמאס בו אדונו. נול אותו
ותירק לו בזקנו שבע פעמים,
שהוא מזרע של רמים, שאני
ידעתי שמשעבדים בהם שבעים
עממים. הלך בנו ותפס בזקנו.
אמר רבי יהושע, רמים רמים,
גזרני על העליונים שירדו
למטה. עד שלא סים, נבלעו
במקומם.

רבי יצחק פתח, (שיר א) עד
שיפוח היום ונסו הצללים וגו'.
עד שיפוח היום - פסוק זה
נאמר על גלות ישראל, שהם
ישתעבדו בגלות עד שיסתים
אותו יום של שלטון האמות.
ששנינו, אמר רבי יצחק, אלף
שנים הוא שלטון האמות כאחד
הוא כנגדו, שכתוב (זכריה יד) והיה

בְּאַרְץ. מֵה שְׁמִיה חַד, וְנִתְפָּרַשׁ בְּשַׁבְעִין, אֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל חַד, וְנִתְפָּרַשׁ בְּשַׁבְעִין.

רבי יהודה פתח, (משלי ל') פתחת שלש רגזי ארץ
וגו', פתחת עבד פי ימלוך, דתניא (דק"ט"ו"א)
לית לך אומא מפיכא וקלילא ונבזית קמי
קדשא בריך הוא, כוותיהו דמצראי, ויהיב
לון קדשא בריך הוא שלטנותא בגינייהו
דישראל. ושפחה כי תירש גברתה, דא הגר,
דאולידת לישמעאל, שעשה כמה רעות
לישראל, ושלט בהם, וענה אותם בכל מיני
ענויים, וגזר עליהם כמה שמדות, ועד היום
הם שולטים עליהם, ואינם מניחים להם
לעמוד בדתם. ואין לך גלות קשה לישראל
כמו גלות ישמעאל.

רבי יהושע היה סליק לירושלם, והיה אזיל
באורחא, חמא חד ערבא, דהיה אזיל
באורחא, ובריה עמיה. פגעו ביהודאי חד. אמר
לבריה, האי יודאי געלא, דמאיס ביה מריה.
נוול ליה, ורקיק ליה בדיקניה שבעה זמנין,
דאיהו מזרעא דראמין, דאנא ידענא
דמשעבדן בהו שבעין עממין, אזיל בריה
ואחיד בדיקניה. אמר רבי יהושע ראמין
ראמין, גוזרנא על עלאין, דיתתון לתתא. עד
לא סיים אתבלעו באתריהון.

רבי יצחק פתח, (שיר השירים ב) עד שיפוח היום
ונסו הצללים וגו', עד שיפוח היום, האי
קרא על גלותא דישראל אתמר, דאינון
ישתעבדון בגלותא, עד דיסתים ההוא יומא
דשלטנותא דאומין. דתנו, אמר רבי יצחק,
אלף שנין הוא שלטנותא דכל אומין כחדא,
עלייהו דישראל. ולית לך אומא דלא ישתעבד
על ישראל, ואין לך אמה שלא תשתעבד בהם, ויום אחד